Napsal uživatel Miloš Keller
Středa, 14 Prosinec 2022 12:42

V podzimních kolech Bonanzy a Folkových stupňů na Countryradiu soutěžili mimo jiné hned tři sólisté. A potěšitelné je, že jsou každý jiný. **Víťa Troníček** natočil album ***Mnohotváří větru***. Popravdě, zas tolik tváří tam není – celým albem se vine jako červená nit rozpoznatelný a charakteristický skladatelský i textařský rukopis Víti Troníčka. Ale to vůbec není špatně, pečlivě a detailně vystavěné melodie se správným vygradováním, silnější a působivější jsou ty s mohutnými a plnými aranžemi (
Podivný most, Maturita
). Texty, tentokrát trochu méně zarputilé, než byly na poslední desce Marienu, nabízejí jen trochu pozorným posluchačům náměty k přemýšlení, nebo aspoň jsou příjemným pohlazením. Zaujaly mě
Podivný most, Včera se mi zdálo, Maturita
a
Iluze romantika
(s textem Radky Havelkové).{desky 1714}

Úplně na opačném konci spektra písničkářů je
Inženýr Vladimír
(resp.
Rockband
), který natočil CD
Kanálem snů
. A důležité je tam to první slovo. Inženýr Vladimír všemi devíti písničkami provokuje a natvrdo odhaluje syrovost současného světa a jeho paradoxy. Rockband si dává záležet, aby dostál svému jménu, aby se autor mohl soustředit na výpovědi v textech. Aranže oscilují od punkfolku přes retrozvuk šedesátek k (psycho)popu či čistému folku. A na závěr i swing. Škoda jen, že pro vysílání před 22. hodinou byla způsobilá jen písnička
Cestou do schodů
, ovšem u řady jiných jsem se, promiňte ten do recenze nehodící se výraz, prostě válel smíchy. Na CD je můj oblíbený
Obchod revolucionářskými potřebami
a objevil jsem pár dalších skvělých –
Rocker v tramvaji, Drony útočí, Bijte mě
nebo
Je tak krásná
. Něžné či puritánské duše budou pohoršeny. Ostatní s úlevou a potěšením konstatují, že humor, nesvázaný jakýmikoliv pseudokorektnostmi, ještě existuje.{desky 1742}

Třetím podzimním interpretem byl
Jan Vytásek
a jeho CD
Na houpačce
. Přináší písničky oscilující od folku přes pop až k mírnému rocku (ten mu sedí snad nejvíc), vždy poctivě zpracované a s texty, které jdou pro daný žánr do snesitelné hloubky. Interpret disponuje při zpěvu naléhavým výrazem, podpořeným barvou hlasu, dokáže se ale posadit i do romantické polohy. Nejvíce se mi líbila
Co jsem neudělal

(připomínala mi tvorbu Ivana Hlase), ale ani další nejsou špatné:
Znovu se smát, Řeka lávy, Stmívá se
a
Ze starý školy
.{desky 1739}

Když bych měl uvedené desky zasadit do vzájemných souvislostí, řekl bych, že Víťa Troníček vás přiměje zamyslet se a vychutnat si hudbu, Inženýr Vladimír vás rozesměje a uvolní až k nevázanosti a překvapí střídáním stylů a pak to na závěr srovná Jan Vytásek do příjemného kompromisu hudebního i textového. Dobrá trojice písničkářů se na podzim roku 2022 na vlnách Countryradia sešla.